

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 6. An Minister tenetur esse in statu gratiæ dum Sacramentum conficit,
vel ministrat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

initio viguerit in tota Ecclesia. 2. Ex Trid. sess. 7. can. 4. de Baptismo. 3. Quia virtus Sacramenti est & agit ex meritis solius Christi, qui per ministrum tanquam instrumentum illud conficit; & potestas conficiendi Sacramenta est gratia gratis data, quæ impossibilis est cum peccato. 4. Alioqui cum fides vel probitas sæpe in multis desit, sæpe Sacramenta exponerentur nullitati cum ingenti animarum damno, & sic Christus parum Ecclesiæ suæ providisset.

Hinc error Ministri circa sensum formæ non expressus in forma, v. g. quòd Filius non sit æqualis Patri, non impedit valorem Baptismi ab Ariano collati: quia non mutatur formæ significatio, quæ non ex privato cuiusque arbitrio, sed ex communi usu in Ecclesia recepto petitur. Præterea ex Florent. tria solum requiruntur ad valorem Sacramenti ex parte Ministri, nimirum ut adhibeat materiam & formam debitam, & habeat intentionem faciendi quòd Christus instituit, vel Ecclesia facit.

Q. 6. An Minister tenetur esse in statu gratie dum Sacramentum conficit, vel ministrat?

Not. Aliud est conficere, aliud administrare Eucharistiam. Sed in aliis Sacramentis ipsa confectio est simul ministratio.

Resp. I. Qui Sacramentum in peccato mortali conficit, vel ministrat tanquam Minister ad id consecratus, vel specialiter ab Ecclesia deputa-

putatus, per se loquendo peccat mortaliter. Ita omnes. Quia 1. ex ad Tit. 1. dispensator Dei debet esse sine crimine. 2. Ex S. Aug. l. 2. contra Parmen. cap. 10. *Omnia Sacramenta, cum obsint indignè tractantibus, prosunt tamen per eos dignè sumentibus.* 3. Ex c. ult. 15. q. 8. ubi Nicol. 1. ait Rom. *Mali bona administrando se tantummodo ledunt.* & ex c. ult. de cohab. Cleric. ubi Greg. IX. declarat. *constare quemlibet pro mortali peccato quoad seipsum esse suspensum.* 4. Ex Rituali Romano. *impurè & indignè Sacramenta Ministrantes in aternæ mortis reatum incurrunt.* Sacerdos ergo si fuerit peccati mortalis sibi conscius (quod absit) ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde pœniteat. Sed si habeat copiam Confessarii, & temporis locique ratio ferat, convenit confiteri. Quia talis gravem irreverentiam irrogat Christo, cujus ut Ministri principalis personam gerit; & sancta indignè tractat in re gravi: ergo grave sacrilegium admittit. Item per se gravissima est indecentia ac irreverentia actionem sanctissimam, quæ est moraliter actio Christi, & collativa gratiæ sanctificantis, quâ homo consors naturæ divinæ & Filius Dei adoptivus efficitur, exercere in immunditiâ peccati & inimicitia Dei. Adde quòd Sacerdos sit publicus Ecclesiæ Minister à Christo institutus, & gratiâ Ordinationis donatus, ut Sacramenta fidelibus dignè ministret: ergo

ratione statûs & Ordinis sui, ideoque ex proprio officio tenetur dignè ministrare.

Idem dicunt Vasquez, De Lugo, & alii contra multos de Ministro non consecrato, v. g. Laico baptizante in necessitate. Tum quia textus allati, & Patres generatim omnes ministrantes comprehendunt, nec distinguunt inter ordinatum, & non ordinatum, solemniter & non solemniter ministrantem: tum quia est gravis irreverentia in Christum, quod hostis ejus & mancipium Diaboli agat in nomine & persona Christi, ejusque merita applicet: tum quia jure naturali & divino Sancta sanctè à quolibet tractanda sunt, & quidem sub gravi in re gravi. Sacramentum autem, quòd Laicus in necessitate ministrat, est res eximiè sancta & speciali modo consecrata, & ad gratiam sanctificantem efficiendam instituta, estque moraliter actio Christi ut Ministri principalis. Ergo tractari debet specialiter sanctè. At non tractat sanctè, sed indignè ac irreverenter, qui illud ministrat in peccato mortali.

Hinc Confessor, quamvis Confessiones continenter audiat, tot peccata mortalia admittit, quot homines absolvit; cum tot Sacramenta numero distincta ministret, & absolutio singulorum sit actio externa per se sufficienter consummata: multi tamen censent talem tunc unicum mortale admittere, sed èd gravius, quòd plures absolvit.

Dixi, *per se loquendo*, quia Minister per accidens

dens excusari potest à mortali, ob repentinam & inopinatam necessitatem ita urgentem, ut non relinquat spatium eliciendæ Contritionis; ut si sit periculum nequis moriatur sine Baptismo vel sine absolutione, dum Sacerdos occuparetur in eliciendo Actu Contritionis.

Resp. II. Sacerdos vel Diaconus distribuens Corpus Christi in peccato mortali, peccat mortaliter. *Ita commun.* Prob. 1. Ex textibus suprâ citatis. 2. Hæc dispensatio est sacrum & gravissimum Ministerium, ad quod sanctè administrandum Minister est specialiter consecratus, & specialem gratiam accipit. 3. Talis gravem irreverentiam admittit in Christum, Sanctissimum ejus Corpus dispensando, & merita communicando in statu, in quo scit se esse Christi hostem & diaboli mancipium. *Igitur mundamini qui fertis Vasa Domini, Isa 52. in d. ipsum Dominum.*

Hinc talis tot mortalia committit, quot hominibus etiam continuatè Eucharistiam distribuit; quia tot sunt objecta totalia, & tot sunt indignæ distributiones completæ & numero distinctæ. Multi tamen docent hunc unius mortalis peccati reum esse, sed eò gravioris quo pluribus Eucharistiam distribuit. Item triplicis malitiæ mortalis in Confessione aperiendæ reus est Sacerdos, qui in mortali celebrat, & seipsum communicat, scilicet indignæ confectionis, malæ ministrationis, & indignæ susceptionis, non minus quàm si alteri indignè

ministraret, & ab altero indignè susciperet, ut notat Suarez.

Q. 7. *An Diaconus & Subdiaconus peccant mortaliter, dum in peccato mortali propria Ordinis Ministeria obeunt, v. g. Canendo solemniter Evangelium vel Epistolam?*

Resp. Affirmant Sylvest. Cajet. Tolet. & alii Probant 1. ex c. ult. de temp. ordin. ubi Greg. IX ait Sacerdotes & alios Clericos criminosos occultos, si non pœnituerint monendos esse, & sub interminatione divini Judicii obtestandos, ut in testimonium suæ damnationis, in susceptis etiam Ordinibus non ministrent. 2. Ex S. Thom. in 4. dist. 24. q. 1. a. 3. q. 5. ibi: Lex (naturalis) præcipit ut homo justè ea quæ sunt justa exequatur: & ideo quicumque homo quod sibi competit ex Ordine, facit indignè, quod justum est, injustè exequitur, contra præceptum legis (naturalis) facit, per hoc mortaliter peccat. Quicumque autem cum peccato mortali aliquod Sacrum Officium pertrahat, non est dubium quin illud indignè faciat. Unde patet quod mortaliter peccat. 3. Quia eorum Ministerium proximè accedit ad SS. Eucharistiam conficiendam, & ad illud specialiter deputati ac consecrati sunt. Alii tamen plures docent esse duntaxat veniale; quia censent materiam non esse adeò gravem, ut sit grave sacrilegium; cum illa Ministeria nec sanctitatem ex opere operato conferant, nec sint